

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

KILA I VÄRMLAND. — FOTOGRAF V. JOHANSON, RANSÅTER.

18:DE ÄRG.

DEN 27 MAJ 1917

N:o 35

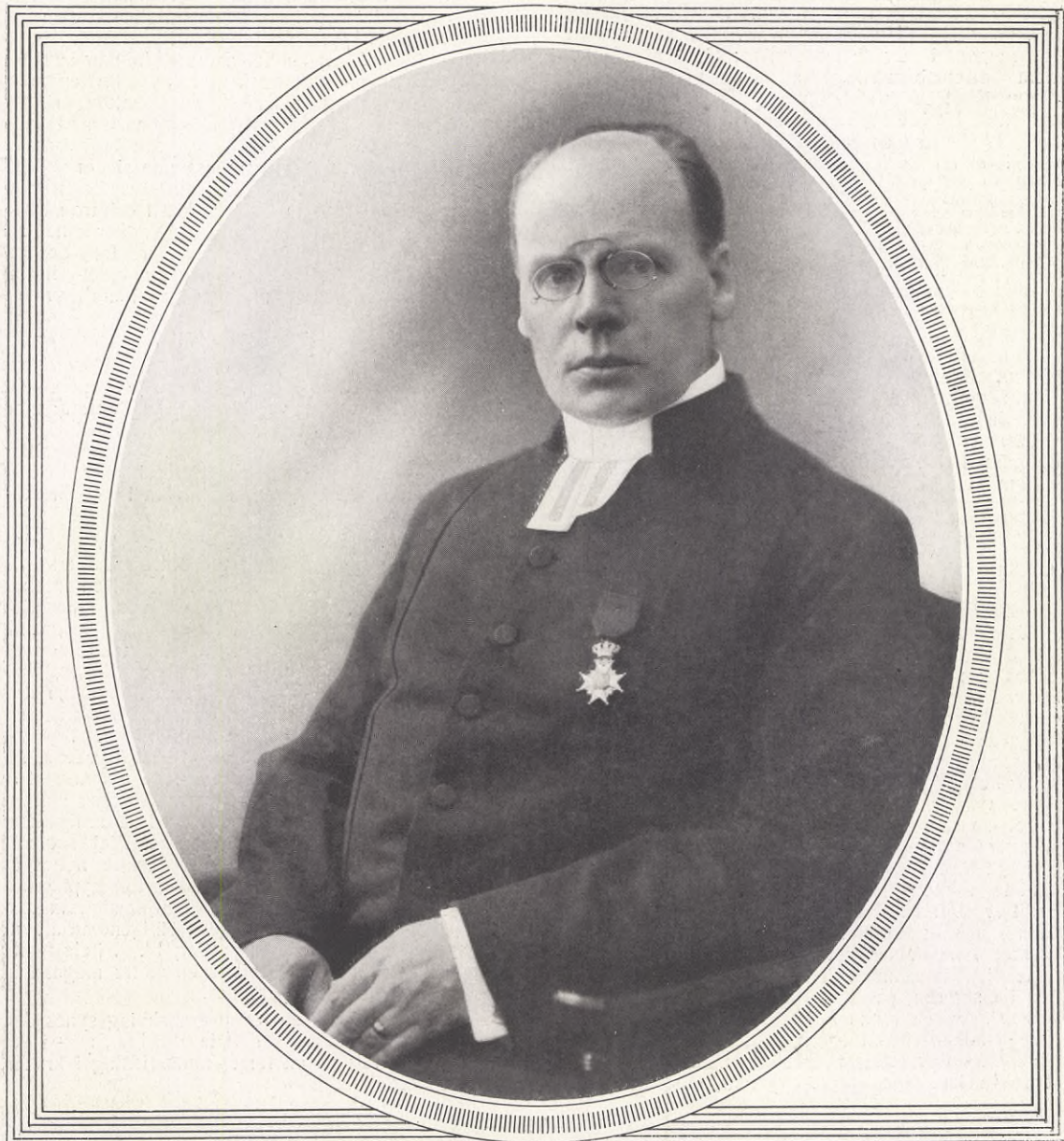

Foto. Henrikson, Gbg.

Viktor Rundgren

Kliché: Ernst Sjöström

VIKTOR RUNDGREN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Nästan allt sedan vår nuvarande katekes började användas som lärobok i kristendom vid skol- och konfirmationsundervisningen, har man varit på det klara med, att den varit behäftad med väsentliga brister. Visserligen icke så, att den brustit i lärans renhet eller trohet mot bibeln. I dessa hänseenden har intet varit att anmärka. Men så, att den lämnat mycket öfrigt att önska ur den pedagogiska användbarhetens synpunkt. Den har befunnits alltför abstrakt hållen, torr och dogmatisk. Ofta gifver den anledning till så många ord- och sakförklaringar, att läraren lätt nog frestas att betrakta dessa ord- och sakförklaringar som hufvudsak, och på detta sätt afledes gerna andakten från det religiösa momentet just genom de många ord- och sakförklaringar, som äro nödvändiga. Satsbyggnaden är mångenstädes ganska svår. Det finns exempel på att till ett enda verb äro fogade icke mindre än fyra adverbialer, af hvilka tre till sättet. Mångenstädes äro momenten i hvarje stycke samordnade, under det att ett subordinationsförhållande i stället rätteligen borde äga rum. Stundom begagnas samma ord i helt olika betydelse. Sålunda fattas ordet *helgelse* i mer än en mening; *Guds rike* fattas i mera än en bemärkelse, än såsom något lokalt, än såsom något i hjärtat befintligt; *ånger* och *botfärdighet* fattas likaledes på olika ställen i olika meningar. Flera stycken synas vara alldeles öfverflödiga, då redan i den lilla katekesen alldeles samma innehåll återfinnes. En del af de bibelspråk, som användas, korrespondera föga eller intet med de stycken, till hvilka de äro fogade. Ett eller annat är rent af olämpligt. Andra brister att förtiga.

Så var det ingen öfverraskning, när år 1903 såväl riksdagen som kyrkomötet gjorde framställningar äsytande förbättring. Uppdraget att åstadkomma en sådan anförtröddes först åt prof. F. A. Johansson, sedermera efter dennes bortgång åt en särskild nämnd, den s. k. Katekesnämnden, hvilken under sista skedet af sin verksamhet utgjorts af biskop Lindström och efter dennes fränfalle prof. Einar Billing i Upsala som ordförande samt kyrkoherden Albin Gudmundsson-Bergstrand i Allerum, öfverlärare J. E. Björkman i Kiruna och hofpredikanten Viktor Rundgren i Göteborg som ledamöter. År 1915 bemyndigades nämnden att genom sin ledamot Rundgren låta utarbета förslag till lärobok i den kristna tros- och sedeläran, hvilket förslag efter att nu ha blifvit af nämnden pröfvadt och godkänt öfverlämnats till k. m. t. s och det svenska kyrkofolkets granskning.

Viktor Emanuel Rundgren är född i Karlskrona den 8 oktober 1869, son till fabriksförmannen därstädes Emanuel Rundgren och hans maka Kristina Petersdotter. Efter att ha aflagt mogenhetsexamen vid Karlskrona högre allmänna läroverk år 1888 kom han som student till Lund, där han efter endast två års studier undergick filosofie kandidatexamen med höga betyg i de humanistiska ämnena. Efter ytterligare två år hade han år 1892 undanjort såväl de teoretiska som praktiska proöven iör prästexamen och prästvigdes den 18 december samma år till tjänstgöring i Strängnäs stift. Här blef han år 1894 komminister i Ekeby, från hvilken befattning han emellertid år 1901 begärde entledigande för att afsluta de studier för den omfattande äldre teologie kandidatexamen i Lund, närmast motsvarande nuvarande teologie licentiatexamen, hvilka han under sin prästerliga tjänstgöring påbörjat. Denna examen aflade han år 1903, hvarefter han följande år mottog utnämning till kyrkoherdebefattningen i Östra Sallerups och Långaröds församlingars pastorat i Lunds stift. Här stannade han dock blott i fyra år, i det han redan

1908 lämnade den för att antaga den honom erbjudna platsen vid Johanneskyrkan i Göteborg, hvarifrån han två år senare på grund af församlingens så godt som enhälliga kallelse öfverflyttade till kyrkoherdebefattningen i Oskar Fredriks församling i samma stad. Samma år var han uppförd å tredje förslagsrummet till Hernösands biskopsstol och stod nära samma rum vid senaste biskopsval i Växiö stift. År 1909 mottog han utnämning till e. o. kunglig hofpredikant.

Ehuru i besittning af en omfattande äfven teoretisk teologisk bildning har hofpredikanten Rundgren i vida mera öfvervägande grad haft sina intressen inriktade åt det praktiska än åt det dogmatiska eller öfverhufvud det teoretiska hållet. Med mycken hängifvenhet har han anslutit sig till den modärna riktning inom den svenska kyrkan, som han anser lämpligast kunna benämnas *den evangeliskt folkkyrkliga*. Denna är, har han vid ett tillfälle yttrat, "icke sekterisk, utan frisinnad. Den har inga älsklingsdogmer, om den än på grund af tidsförhållandena ofta framhåller kristendomens sociala uppgift och de kristnas plikt att i Mästarens anda taga sig an de olyckliga och förkomna. Den har icke såsom en del andra riktningar användning för så mycken polemik mot andra kristendoms typer och anser det vara af större vikt att en kristendomsfiende blir en verklig kristen än att en "schartauan" blir "rosenian". Den har ingen yttre organisation, ingen partidisciplin, inga gemensamma slagord. Men man känner igen hvarandra såsom hörande tillsammans, hvarhålst man möter kärlek till och tro på den tanken, att vår gamla evangeliska kyrka är kallad att hålla evangelium tillgängligt för vårt folk och att detta skall ske genom präst och menighet tillsammans". Ett program, som säkerligen bland kyrkans lekmän har den vidaste tillslutning.

Detsamma har han utvecklats i talrika skrifter, tidsskriftsuppsatser och tidningsartiklar, som städse funnit mycket intresserade läsare. Framstående predikant har han äfven riktat vår homiletiska litteratur med flera värderika bidrag. Hans betydelsefullaste insats i det kyrkliga lifvet hittills utgöres dock af det förslag till nya kyrkliga undervisningsböcker, hvilket närmast föranledt oss att nu för våra läsare presentera hans bild.

Det ifrågavarande förslaget bär titeln "Vår kristna tro framställd i anslutning till Martin Luthers lilla katekes" och utgöres dels af förslag till en närmast för konfirmationsundervisningen afsedd kateketisk lärobok, dels af förslag till lärobok för den grundläggande skolundervisningen. I likhet med i den nuvarande katekesen användes Luthers lilla katekes som grundval för framställningen. Däremot har den i nu gällande katekesutveckling tillämpade frågoformen undvikits. Anordningen af bibelstoffet är såväl med hänsyn till dettas ställning till lärostyckena, såsom föregående desamma, som i fråga om urvalet af bibeltexten en helt annan än förut. Äfven anläggningen af själfva lärostyckena afviker i väsentliga hänseenden från den för vår nuvarande katekesutveckling karaktäristiska. En mera fristående nyhet är slutligen, att ett rikt urval af psalmstoff upptagits i själfva läroboken. Skolupplagan skiljer sig från konfirmandupplagan hufvudsakligen därigenom att ur densamma uteslutits vissa partier, bl. a. hela femte hufvudstycket, hvilka förutsätta en större mognad än som hos skolbarn kan påräknas.

I hvarje fall vid en första granskning synes den kateketiska läroboken väl fylla de kraf, som i vår tid måste ställas på en första undervisning i kristen tros- och sedelära.

FÖRRA SEKLETS KVINNODRÄKTER.

Foto, Malmström, SBlm.

Klische: Bengt Sjöversparre.

FRÅN UTSTÄLLNINGEN I NORDISKA MUSEET.

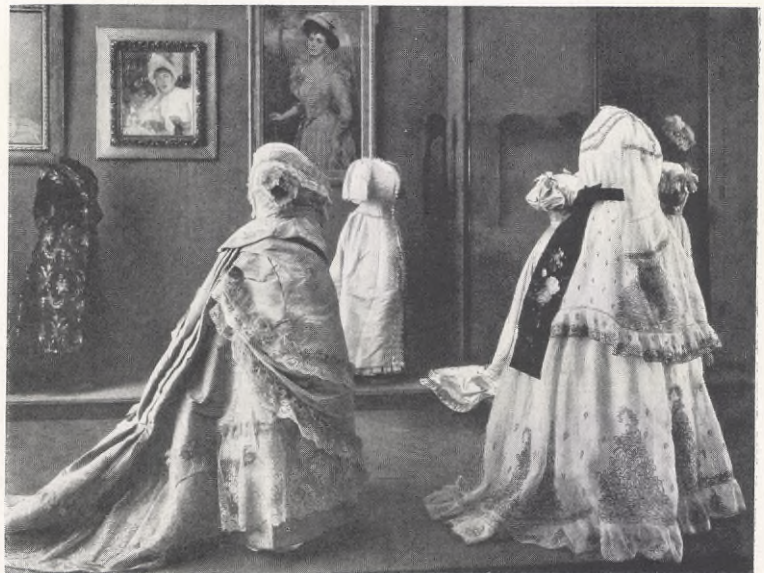
1. Dräkt från 1828, buren af Clara Rålamb vid hennes bröllop med riksrådet Bonde. 2. Konfirmationsdräkt från 1820. 3. Klädning från 1820. 4. Klädning från 1875 buren af drottning Sophia.

I Nordiska Museet öppnas på söndagen för allmänheten en i sitt slag högst intressant utställning omfattande kvinnodräkter från 1800-talets olika skeden.

Af de i kronologisk ordning uppställda dräkterna lägger man först märke till de vackra modellerna från seklets början och hvilka lätt igenkännas efter bilder från Gustaf IV Adolfs och Carl XIII:s dagar. De lätta och luftiga klädningarna med sina karaktäristiska puffärmar utmärkas, som bekant, för öfrigt af korta lif och enkla linjer. Bland de vackraste exemplaren framträder en utsökt vacker bröllopsdräkt från år 1828 af blonder, buren af drottning Desiderias hofdam fröken Clara Rålamb. Från 1860-talet ser man några praktdräkter, bland hvilka en hvit med svarta broderier tog priset.

Så nå vi fram till 1880-talets moder, vederstyggliga i åminnelse beträffande såväl form som färgsammansättningar. Man befinner sig nu i polonäsernas och höft-puffarnes guldålder. Modet illustreras förträffligt af en skär dräkt med höglå garnering, en relik efter framlidna drottning Sofia. Serien avslutas med en kollektion från århundradets slut, särskildt att nämna grefvinnan Stephanie von Platens charmanta toaletter.

Utställningens värde förhöjes därigenom, att hvarje grupp beledsagas af för de olika tiderna representativa porträtt, tack vare hvilka man lätt kan lokalisera sig inom de respektive perioderna. Det stora flertalet dräkter tillhöra museet, medan andra ur de aristokratiska familjernas klädkammare utlånats af sina privata ägare.

Foto, Malmström, SBlm.

Klische: Bengt Sjöversparre.

Fr. v.: Dräkt från omkr. 1873, buren af generaliskan Björnström, född Skogman. Dräkt från omkr. 1869.

MAZEPAS HETMANSSTAF I SVERIGE?

Foto: Witzberg öping.

MAZEPAS HETMANSSTAF (?) I LINKÖPINGS STIFTSBIBLIOTEK.

Klische: *Beant SV/veersparre*.

Ivan Stepanovitj Mazepa-Koledinskij har just ej efterlämnadt något så synnerligen aktadt namn i häfdeböckerna. Men delvis har han nog missförstått och delvis uppsåtligt vanryktats.

När han från att ha lydt den moskovitiske stortsarens order och följt de ryska arméerna mot Karl XII så småningom gled öfver på svenskarnes sida och slutligen i oktober 1708 öppet blef Sveriges bundsförvandt, så följde han nog ej endast egoistiska motiv, utan han tänkte nog också med förutseende blick på det lillryska folkets befrielse från storskytt öfverväld.

Hade Mazepa lyckats, så hade han säkerligen i våra dagar räknats bland Östeuropas störste statsmän. Det lillryska folket — öfver 30,000,000 starkt — hade räknat honom som sin befriare. Karaktäristiskt är att när nu under världskrigets brand det ukrainska folkets frihetshopp nyfödts, då blicka lillryssarne tillbaka till Mazepa, och deras representanter i Lausanne ha just låtit af trycket på latin och franska sprida de lillryska öfverenskommelserna med Karl XII.

Ända till den 30 november 1718 sågo lillryssarne i Karl XII sitt kraftigaste stöd och sin säkraste hjälp i Ukraines frihetssträfvanden.

Från Pultava följde Mazepa Karl XII till Bender, där den gamle vingelmakaren ganska snart slutade sina dagar, antagligen den 22 augusti 1709.

Mazepas af Karl XII sanktionerade efterträdare såsom lillrysk hetman, Filip Orlik, kom med Karl XII till Sverige och bodde här med sin familj i stort armod i Kristianstad. Ja, för att få medel till en resa till Stockholm måste Orlik, såsom Alfred Jenssen meddelar, "i Kristianstad "till sin evärdeliga skam och nesa" hos köpmannen Conrad Kampf pantsätta sina två "fältherrespiror", sin kungliga fana och "det fältherretecken, hvilket gemenligen kallas Bunsinck" för att få de 200 riksdaler, som resan till Stockholm kräide".

*

Hvart togo de klenoder vägen, som Orlik pantsatte i Kristianstad? Det är icke alls sagdt, att Orlik, fattig och upp öfver öronen skuldsatt som han var, kunde lösa åter sina regalier, ej ens sedan han genom den svenska riksdagens anslag fått vissa äldre fordringar ersatta.

Orliks "fältherrespiror", som säkert gått i arf från Mazepa, hamnade alltså, åtminstone för någon tid, i Kristianstad.

*

Vid ett besök i Linköpings stiftsbibliotek har min uppmärksamhet fästs vid en där bevarad silfverstaf, som bär en så omisskänlig rysk-orientalisk prägel, och är så lik på porträtt af Mazepa afbildade hetmansstafvar, att man väl torde kunna våga den gissningen, att det helt enkelt är just en den gamle "fältherren" i tiden tillhörig hetmansstaf eller bulafva, som förrirt sig hit.

Mazepa afbildas på flere porträtt med hetmansstafven i handen. Å de af Alfred Jenssen i hans biografi öfver Mazepa meddelade 4 bilderna med hetmansstaf af den ukrainske hetmanen är visserligen ingen staf riktigt lika den i Linköping. Men de äro ej heller sines emellan lika annat än däri, att stafven i ena ändan sväller ut till en stor knopp eller kula, såsom man kan se på det här afbildade porträttet. Af ungefär samma typ äro de alla.

En bild af den utmärkt vackra "hetmansstafven" i Linköping bifogas också här. Denna staf, eller rättare sagdt spira, är 62 cm. lång, och har enligt benäget meddelande från bibliotekarien, greve C. M. Stenbock, tillförts biblioteket år 1784 af dåvarande bibliotekarien Harlingsson, som kallar den "en turkisk bascha eller en så kallad commendeursstaf". Nåja, Orliks "fältherrespiror" hade ju också kommit från Turkiet, om ock blott såsom transitogods!

Andra teorier kunna ju också uppställas och min gissning kan väl befinnas ohållbar, men nog synes

skäl föreligga för en sakkunnig undersökning af Linköpingsspiran afven ur den förutsättningen, att den möjligen skulle ha kunnat vara Mazepas hetmansstaf. Mycket beror ju på om fullt sakkunnige kunna bedömma ornamenten såsom mer turkiska eller mer kosackiska. För öfrigt kan ju Mazepa (eller Orlik) ha köpt eller fått en hetmansstaf också i Turkiet och af turkiskt ursprung.

M. S. v. W.

Foto: John Lund.

Klische: *Ernst SV/veersparre*.

MAZEPA.

Efter ett porträtt på slottet Podhorce i Galizien.

BLIF MEDARBETARE i HVAR 8 DAG

Skrif aldrig och fråga först — tid går därvid förlorad — utan insänd hvad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser eller goda fotografier af tilldragelser m. m. för dagen.

FRÅN SCENEN.

Foto. Carlström, Sjölin.

“ÖRNUNGEN” PÅ SVENSKA TEATERN I STOCKHOLM. En af de stora scenerna i hvilka herr Aréhn som Flambeau vann en betydande kritik- och publikframgång. — Fröken Märtha Hallström som “Örnungen” lyckades däremot icke i Stockholm frammana lika rikliga loford som vid förstuppförandet i Göteborg. (Se denna årg. n:r 11.)

Till bild å sid. 550.

De bulgariska deltagarna i den Internationella socialistkonferensen ha nu anländt till Stockholm. De äro sex till antalet nämligen advokaten Ilija Janouloff, riksdagsmannen d:r Nikola Sakaroff, advokaten Kresta Pastouchoff; advokaten Peter Djidroff, journalisten Ianno Sakasoff och riksdagsmannen Assen Tzankoff. De österrikiska ombuden väntas anlända i slutet af maj, de tyska ha ännu ej fått sina pass beviljade, hvarför deras resa blifvit uppskjuten.

HRR FOTOGRAFER uppmanas att vid insändande af bilder till HVAR 8 DAG icke uraktlåta utsättande af tydligt firmanamn och adress å respektive fotografier. Endast då angifves fotografen.

Till bild å sid. 551.

Pokalturneringen i tennis mellan Stockholm och Köpenhamn afgjordes i söndags. Hade man så smått hoppats på en svensk seger, blef man besviken. Danskarna Ingerslew och Waage-Pedersen spelade redan från början i stor stil och

Foto. Hallgren, Mora.

TÖNNES AMINOFF, en 16-årig Mora Borg-scout, som nyligen tilldelats silfverkorset för en räddning af drunknande med fara för eget lif.

det svenska paret Benkert-Möller låg i stort sedt hela tiden under. Danskarna hade matchen i sina händer hvilket också framgick af resultatet 6—3, 6—3, 6—3.

Foto. Karnell, Gbg.

KAI PINEUS, GÖTEBORG, en 11-åring som med sin egen häst (Kirkilisse, också den 11 år) tog 2:a priset af utdelade 5 pris i en Göteborgs Fältrittklubbs prishoppning.

Foto. Malmström, Sölm.

Kliche: Bengt Nilsson.

RYSKA REVOLUTIONÄRER PASSERA STOCKHOLM PÅ VÄG FRÅN SCHWEITZ TILL RYSSLAND GENOM TYSKLAND.
Fr. v. Axelrod, Martoff och Martinoff.

Belgiska konsult. statsrådet *Emile Vandervelde*, ordf. i internationella socialistska byrån har, åtföljd af sin sekr. löjtn. *de Man* uppehållit sig i Stockholm på genomresa till Petrograd. Man har med ett visst intresse motsatt hur Vandervelde skulle ställa sig till den nu samlade internationella konferensen som på ententehåll betraktats med en stark misstro. V. har tidigare rätt öppet uttalat sig mot konferensen men sedan han på ort och ställe fått öfverlägga med herrar Branting, Troelstra och andra ledande inom konferensen, har han något omstämt. I en mycket uppmärksam intervju har han bl. a. uttalat att konferensens sammankallande är ett berömvärdt initiativ, enär det är af vikt att så mycket ljus som möjligt bringas öfver den ställning, som de socialistiska partierna i alla länder intaga. Vandervelde anser att det kan medföra betydande fördelar om representanter för alla socialistiska partier komma till Stockholm i och för öfverläggning. Men han betonar med skärpa att ententens socialister icke kunna inträda i förberedande samtal med socialister af den tyska majoriteten, som "lagt sin andra hand i kejsarens". Att nu diskutera med dessa om fredsformler skulle, framhåller Vandervelde, innebära ett försäppande af nationalförsvarets kraft just i det ögonblick då folken behöfva all sin kraft för att föra kriget till ett godt slut.

*

Under hela kriget har det stockholmska gatulifvet haft ett internationellt inslag genom de tusentals utlänningar som tagit och alltjämt taga den svenska hufvudstaden till uppehållsort under de

nuvarande stormfyllda tiderna. Man har knappast kunnat gå en gata utan att möta en tysk, en engelsman, en ryss eller en fransman. De senaste dagarna ha emellertid ryssarna dominerat. Alltsedan revolutionen i Ryssland har det varit en ständig ström af slaver som passerat Stockholm på väg hem till den nyvunna friheten. Under förra veckan kulminerade dock tillströmningen. Först anlände en kontingent ryska läkare som frigitvits ur tysk fångenskap och ett par dagar senare (d. 16 maj) urlastade ett extratåg icke mindre än omkring 300 ryssar af båda könen. De voro dock icke

EMILE VANDERVELDE belgiskt statsråd (utan portfölj) samt ordförande i internat. socialistiska byrån. F. n. på besök i Stockholm. Stående sekreteraren löjtnant *de Man*.

Foto. Malmström, Sölm.

Vidst. bild:

BULGARISK SOCIALDEMOKRATISK DELEGATION TILL KONFERENSEN I STOCKHOLM. Fr. v. Dr. P. Djidroff, A. Tzankoff, dr. J. Sakaroff, dr. N. Sakaroff, J. Janouloff, K. Pas-touchoff.
Text å sid. 549.

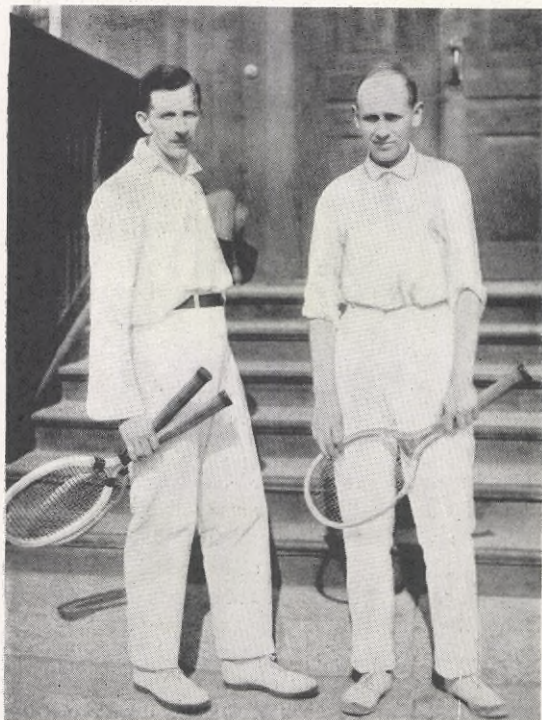
f. d. krigsfångar utan revolutionärer som i många år haft en fristad i Schweiz men som nu via Tyskland begifvit sig hem. Som färdledare medföljde den bekante schweiziske socialdemokraten, redaktör Grimm.

Foto.
RYSKA MILITÄRLÄKARE FRIGIFNA UR TYSK KRIGSFÄNGENSKAP PASSERA STOCKHOLM. På väg till Centralstationen.

Fotbollssäsongen i Stockholm är nu inne. Den 12 maj spelade i Stockholm Göteborgskamraterna mot A. I. K. Efter en oafgjord första halftid, lyckades A. I. K. mot slutet af andra halftid tillkämpas ett mål och hade därmed vunnit segern med 1 mot 0. På Kristi Himmelsfärdsdag spelades en match som motsetts med ett visst intresse. Då gästades Stadion af det bästa laget ur Köpenhamns Boldklub som därvid mötte Tigrarna, det nya laget

som bildades förra säsongen och därunder lyckades hålla de fruktade amerikanarne stängna i den första matchen. Det danska laget bestod af idel berömdheter. Vi nämna endast namnet Castella för att man kan förstå att striden blef hård. Tigrarna kämpade manliga, men blefvo slagna med 3 mot 0 af sina väl samspelade och segervana motståndare.

Pressfoto. Bild: Bengt Silfverparre.

DANSKA SPORTSEGRAR I SVERIGE: Fr. v.: herrar Waage-Pedersen och Ingerslew som segrare i pokalturneringen i tennis mellan Stockholm-Köpenhamn (Text å sid. 549). - T. h.: situationsbild under den stora FOTBOLLSMATCHEN KÖPENHAMNS BOLDKLUB-TIGRARNE (Stockholm). Den mångomtalade danske Castella (närmast) och svensken Gunnarsson.

Foto. Malmström, Stäm.

Bild: Bengt Silfverparre.

RYSKA KRIGSINDUSTRIKOMMISSIONEN.

Öfverst: RYSKA
CENTRALA
KRIGSINDUSTRI-
KOMMISSIONENS MÖTE D.
30 APRIL MED
ANLEDNING AF
KRIGSLÅNET.

Därunder förstoring ur samma bild, visande de främste närvarande: 1. Franske ammunitionsmministern ALBERT THOMAS, hvilken säges skola utnännas till fransk ambassadör i Petrograd; 2. utrikesministern MILJUKOFF, som i dagarne afgått; 3. finansministern TERESCHTJENKO, som nu blifvit utrikesminister, samt 4. amerikanske ambassadören FRANCIS.

EFTER ORIGINALFOTOGRAFI.

Den sedan någon tid bestående konflikten mellan de två ryska parallellregeringarna, den ur riksduman utgångna provisoriska regeringen samt det själf tillsatta arbetare- och soldatrådet, hvilken som första försöringsoffer kräde krigsminister Gutschkovs tillbakaträdande har nu åter — på obestämbar tid — bilagts därigenom att utrikesministern *Miljukoff* ersatts af *Tereschtjenko*, som tidigare beklädt finansministerposten, samt vidare därigenom att regeringen, genom hvilken en del omplaceringar ägt rum, tillförts åtskilliga nya krafter af socialdemokratisk färg, hvilka åtnjuta arbetare- och soldatrådets oinskränkta förtroende.

Liksom den förut störtade Gutschkov företrädde *Miljukoff* de ryska imperialistiska intressena och kom genom sin visade krigsifver att träda i så skarpt motsatsförhållande till arbetare- och soldatrådet, att detta måste kräva hans tillbakaträdande, ehuru man äfven på detta håll villigt erkände hans stora personliga duglighet och arbetsförmåga. Hans efterträdare *Tereschtjenko* är en i utrikespolitiskt hänseende fullständigt opröfvad kraft. Ännu helt ung och förfogande öfver en betydande förmögenhet åtnjuter han anseendet som en högt kultiverad person med vinnande egenskaper och de bästa förutsättningar att utåt representera sitt fädernesland.

Efter fotografi

DEN 1 MAJ I PETROGRAD. PÅ SLOTTSPLETSEN. *Civila beväpnade till upprätthållande af ordningen.*

Klubbén Fern. A.-B. Bonat Stillersparten, C/Mm.-Org.

ENGELSK HEDERSBEVISNING FÖR TYSKA FALLNA. Tjugusju tyskajömdän dödade vid en af de senaste raiderna mot engelska kusten och fördes jämte tillfångatagna tre officerare och fem sjömän i land. Vid begrafningen bevisades full militär honnör och närvaro de åtta tillfångatagna, synliga i främsta linien.

Det nya Rysslands första under fria former firade första maj-högtidlighet präglades, särskildt för hufvudstadens vid, kommande, af en obeskriflig entusiasm, Regeringen hade kort förut förklarad den stundande högtidligheten som nationalfäst, och med anledning häraf hade för dagen allt arbete och all affärsrörelse inställt. Redan från tidigaste morgonen drogo ändlösa demonstrationståg, i hvilka man såg representanter för alla samhällsklasser broderligt sida vid sida, från hufvudstadens yttre delar till dess centrum där väldiga massmöten anordnades. spetsen för tågen gingo musikkärer, som spelade ryska och utländska frihetssånger, och i det strålände solsenket fladdrade tusentals lysande standar, bärande inskriptioner manande till broderskap mellan folken och evig fred. Tre hundra tribuner voro resta på olika platser i staden, och härifrån höllos under dagens lopp ända till sent på natten tal till de allt mera tätande folkmassorna. Ehuru antalet demonstranter vida öfverstege miljonen upprätthölls utan svårighet en mönstergill ordning.

Äfven i öfriga större ryska städer tog första maj-firandet ett lysande förlopp med stora för alla befolkningslager gemensamma fästligheter. I de i närheten af fronten belägna städerna deltog trupperna i stor utsträckning i demonstrationerna.

Blif medarbetare
i HVAR 8 DAG!

Foto. Malmström, Sthlm.

Kjeller-Kam. F. H. H. H.

TEKNISKA SKOLANS I STOCKHOLM UTSTÄLLNING AF ELEVARBETEN.

Tekniska skolans i Stockholm utställning af eleverbeten under studieåret 1916—1917 gaf goda prof på alumnernas konstflit. Särskildt intressant var den kvinnliga afdelningen som upptog en hel sal med smakfullt ordnade konstväfnader, mattor, dukar och kuddar m. m. och där fick man äfven se elever i arbete. En liten profsamling af växtfärgade garner med de till färgningen använda växterna, pressade och åsatta namn, var ett praktiskt och instruktivt arrangemang, som särskildt lade beslag på damernas intresse. I öfrigt upptogs årets utställning af afdelningar för teckning, modellering, textil, keramik, bokhandverk och träskärning. Maskin- och byggnadsyrkesskolornas arbeten upptogo tvenne stora salar och vittnade äfven de om det målmedvetna studium som bedrivs vid läroanstalten i fråga.

* * *

Vid den 10 maj å lägenheten *Sörbyholm* vid Valdemarsvik utbruten våldeld innebrändes lägenhetens ägare, en 80-årig man, samt tvenne minderåriga barn, hvarjämte en äldre kvinna, i hvars bostad elden uppstått, erhöill så svårartade brännskador, att hon måste införas till sjukhus för erhållande af vård.

OLYCKSPLETSEN VID VALDEMARSVIK.

Foto.
Larsson,
Valde-
marsvik.

GAMLA RELIKER I BROMMA KYRKA. T. v. Dopfunt från medeltiden. T. h. Skepp från 1600-talet. Foto. Malmström, Sthlm. Text å sid. 559.

Foto: Malmström, Sthlm.

Kista: Bengt Sjöversparre.

DEN NYA CARL X GUSTAF-STATYN AF BILDHUGGAREN GUSTAF MALMQUIST I DAGARNE REST FRAMFÖR NORDISKA MUSEET.

Bildhuggaren *Gustaf Malmquists Carl X Gustafs-staty*, hvilken skall resas utanför Nordiska museet i Stockholm, har nu färdiggjuts i Otto Meyers konstgjuteri samt i dagarne uppställts på sin granitsockel för att aftäckas Gustafs-dagen den 6 juni. Före ditflyttningen togs det imponerande monumentet i betraktande af ett antal inbjudna, däribland ett flertal konstnärer, hvilka vitsordade konstverkets betydande värde. Statyn, hvars gjutning bekostats af Carl X Gustafs-föreningen, har kolossaldimensioner, något hvarom den ofantliga vikten, 3,500 kg., talar. Gjutningsarbetet, hvilket i hög grad besvärats af svårigheten att erhålla den för

detsamma nödiga materielen, har tagit i anspråk en tid af tolf månader.

*

Dsjamulet bej, Turkiets nye minister i Stockholm, har nu anländt. Han är en relativt ung man och har bakom sig en politisk och administrativ bana som daterar sig från den turkiska revolutionen. Under den stora omvälvningen i Turkiet samarbetade han i Saloniki med Enver, nuvarande turkiske krigsministern, och de öfriga ungturkiska ledarna. Dsjamulet bej är ledamot af deputeradekammaren, där han tillhör partiet "Enhet och framsteg". Innan han blef aktiv politiker var han officer, men öfvergaf soldatyrket för att inträda i civilförvaltningen. Excellensen har för en intervjuare förklarat sig vara pacifist. Det turkiska folket längtar nu, säger han, efter fred, om en sådan kan garantera det dess frihet och lämna det i okvald besittning af sitt land.

Foto: Malmström, Sthlm. Kista: Bengt Sjöversparre.

DSJAMULET BEJ.

Turkiets nya sändebud vid Svenska Hofuet.

Foto: Nilsson, Kristianstad.

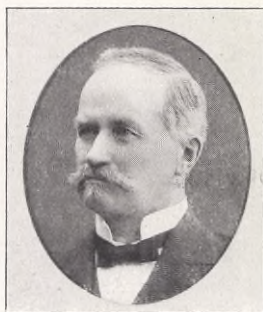
Kista: Kinn, A.-B. Foto: Sjöversparre, Sthlm.-Gbg.

DEN NYE CHEFEN FÖR 1:a ARMÉFÖRDELNINGEN GENERALMAJOR B. MÖRCKE, inspekterar Vendes artilleriregemente.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

J. BENGTTSSON.
F. d. Riksdagsman. — Gull-
åkra. — 80 år 16 Maj.*

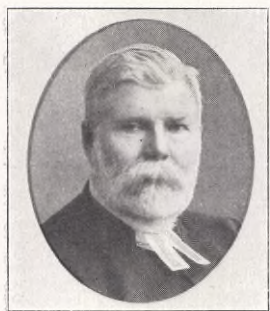
G. ODQVIST.
Godsegare. — Röhl.
70 år 17 Maj.*

P. O. LIEDBERG.
F. d. Ryttmästare. — Öja.
60 år 9 Maj.*

A. WENDEL.
Grosshandlande. — Göteborg.
60 år 16 Maj.*

E. HEDVALL.
Kontraktspost. Kyrkoherde.
Malung. — 70 år 24 Maj.

L. H. CERVIN.
Postmästare. — Lysekil.
65 år 12 Maj.

P. S. O. NORDENSTAM.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Boden. — 60 år 28 Maj.

V. M. GJÖRLOFF.
Tullkontrollör. — Malmö.
50 år 30 Maj.*

L. T. JACOBSON.
Landssekreterare. — Väners-
borg. — 60 år 27 Maj.*

V. A. TAMM.
Polismästare. — Stockholm
50 år 26 Maj.*

A. G. NORINDER.
Öfverstelöjnant. — Boden.
50 år 27 Maj.*

A. G. SAMUELSON.
Landssekreterare. — Karlstad.
50 år 19 Maj.*

K. A. A. GRÖNWALL.
Nyttnämnd Professor v. Lunds
universitet.*

M. J. S. WALLENGREN.
Nyttnämnd professor v. Lunds
universitet.*

B. Ö. UNDEN.
Nyttnämnd Professor v. Up-
sala universitet.*

J. ERIKSON.
F. d. Lektor. — Karlsk:ona.
55 år 21 Maj.*

* Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

A. G. MOBERG.
Grosshandl. Stadsfullm. m. m.
Karls'ad. — 75 år 7 Maj.

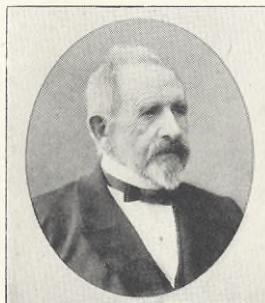
H. BJÖRKMAN.
Disponent. — Stockholm.
60 år 19 Maj.*

K. EDLUNDH.
Disponent. — Sundsvall.
50 år 21 Maj.*

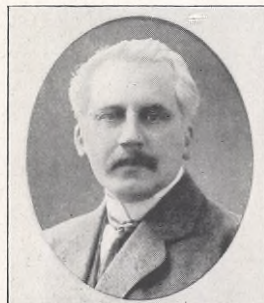
E. ASTHER.
Direktör. — Malmö.
50 år 17 Maj.

J. RADHE †.
F. d. Handlande. — Uddevalla.
F. 22. † 8 Maj.

T. R. V. MALMSTRÖM †.
Godsägare. — Vissefjärda.
F. 60. † 28 April.*

K. V. SCHARP †.
Öfverläkare. — Romanäs.
F. 63. † 12 Maj.*

N. SKOGLUND †.
Bokförläggare. — Stockholm.
F. 68. † 9 Maj.*

* Data här nedan.

JÖNS BENGTTSSON. Egn. sig åt landtbruk o. anlitas snart f. allm. uppdrag. Ordf. i komm.-st. o. nmd 65—08, skiftesgodman 70—10, ordf. i brandst.-fören. styr. 81—16, i vägst. 94—14, verkst. dir. v. Lunds sockerfabr.-afd. i Staffanstorp 07—13; landtingsman 70—13, led. af lasar-dir. sedan 78. Led. af Riksd. A. K. 85—96. Styr.-led. i Skan. hand.-banken i Malmö 96—15.

GUSTAF ODQVIST. Eg. egend. Röhl. m. fl. i Elfsb. län. På sin tid mångårig ordf. i komm.-nmd o. st. samt led. af kyrko- o. skolråd; led. af landstinget sedan 74, dess v. ordf.; i Hushålln.-sällsk., ordf. i vägst.-styr. o. veter.-styr., ordf. i styr. f. V. Sv. landtm. centr.-fören., led. af Skogv.-styr. f. Elfsb. län sedan 04. Led. af Riksd. A. K. sedan 93; led. af statsutsk. 02—05 o. fr. 07; led. af lagutsk. 06. Led. af komm. ang. fögd. förvaltn. omorgan. 09.

PER OLOF LIEDBERG. Uljtn. v. Skän. hus.-reg. 77, ryttmäst. i an 97—98. Eg. egend. Öja i Malmöh. län. Led. af Hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk., Skogsv.-styr., af styr. f. Alnarps landtbr.-inst., Veterinärstyr.; led. af Stateriöfverstyr., jernvägsråd. Led. af Riksd. F. K. 03—11, led. af röstr. utsk. o. Jordbr.-utsk.

ARTHUR WENDEL. Under en lång följd af år disp. v. Mölnlycke fabr., startade senare kommanditbol. A. W. & Söner i Göteborg. Framstående jägare o. hundkännare, ordf. i styr. f. Sv. setterklubben.

VIKTOR GJÖRLOFF. Stud. 87, intr. v. tullv. s. å., kontr. v. packh.-insp. i Malmö sedan 12. En af stift af Sv. allm. tullj.-mannafören. Sedan 89 medarb. o. teateranmäl. Skän. Dagbl. På sin stadsfullm. i Malmö.

THEODOR (THOR) JACOBSON. Stud. 76, jur. utr. kand. 84, v. hfd. 88, länsnot. i jämtl. län s. å., länssekr. där 94, i Elfsb. län sedan 08. Af landst. uts. ledare af styr. f. IV döfst. distr. skola 12, ordf. 16—17; led. af dir. f. Vänersb. hosp. o. asyl sedan 09, v. ordf. 10—17.

VILHELM TAMM. Stud. 85, jur. utr. kand. 91, e. o. not. i Sv. hofv. s. å., i Stockh. rådstr. 92, aman. i Finansdep. 93, e. o. tj.-man h. Öfverståth.-emb. f. polisärenden 96, tjug. i Riksd. statsutsk. ss. kanslist 97, not. 98; förordn. andre polsint. i Stockholm 99, förste polsint. 03; polismästare i Stockholm sedan 08.

AXEL NORINDER. U.-ljtn. v. Fortifik. 87, öfv.-ljtn. 15; repet. v. Art. o. Ing.-högsk. 95—98, lär. der 1900—10, fortifik.-befälh. i Karlskrona 11—13, chef f. Marinförvalt. fortifik.-afd. o. Arméförvalt. fästn. afd. 13—16, chef f. Bodens ing.-kår sedan 16. Delt. i fl. komm. o. allm. uppdrag. Militärrattaché i Japan 13. Verkst. dir. f. Fastigh. a.-b. Lidingsö-Brevik 07—11, led. af Lidingsö Kåp. komm.-nmd o. fullm. m. m. 09—11, stadsfullm. i Karlskrona 12—13.

GEORG SAMUELSON. Stud. 86, hofv.-ex. 91, ing. v. länsstyr. i Vermil. län 94, länssekr. der sedan 16.

KARL GRÖNWALL. F. 69, stud. 87, fil. lic. 95, fil. dr. 97; assist. v. mine-ral. mus. i Köpenhamn 96—98, assist. v. Danmarks geolog. undersög. 98—10, statsgeolog v. Sveriges geolog. undersök. 10; i dagarne utn. f. professor i geologi o. mineralogi v. Lunds univ. Sekr. i Sv. understödsfören. i Köpenhamn 06—10, skattmäst. i Geolog. fören i Stockholm. 14—16.

SIGFRID WALLENGREN. F. 76, stud. 94, fil. lic. 04, fil. dr. 07, docent i statskunskap o. statistik v. Lunds univ. 06, ff. professor i samma ämnen där 07, i dagarne utn. f. professor därsmammastädes. — Tjug. v. landsarkivet i Lund 04—05, v. kommerskoll. afd. f. arb. statist. o. Statist. centr. byrån 05, lär. v. Lunds priv. elem. skola sedan 06; red. sekr. i Statsvetensk. tidskr. 1900—01, 06—10; föreläs. v. Centr. byrån i Lund f. pop. vetensk. föreläs. Lunds studentkårs ordf. 05, ordf. i Lunds docentförening 09—16.

ÖSTEN UNDÉN. F. 86, stud. 04, fil. kand. 05, jur. kand. 10, jur. lic. 12, jur. dr. o. docent i civilrätt i Lund s. å.; sekr. i konstit.-utsk. 16, i dagarne utn. t. professor i civilrätt v. Upsala univ.

JOHAN ERIKSON. Stud. 83, fil. dr. 92, adj. i Västerås 95, lekt. i nat.-hist. o. kemi i Karlskrona 96—10. Utg. en del arb. i botan. ämnen, biogr., naturbeskrifn. m. m.

HERMAN BJÖRKMAN. Stud. 76, utex. fr. Tekn. högsk. 80, kemist. v. Käveltorps a.-b. 81—83, förestånd. f. Falu metallextraktionsverks koboltfabr. i Falun 83, f. Ätvidabergs kopparverk 87, ing. v. Os-Hummelviks kopparverk i Norge 89, förestånd. f. A.-b. Falu met. extr. verks fabr. i Falun 92, disp. o. verkst. dir. f. A.-b. Nora tändrörsfabr. 94—15, ing. o. förestånd. f. Gyttorps sprängämnes a.-b. dynamifabr. o. krutverk 94, disp. där 01—15.

KNUT EDLUNDH. Stud. 87, stud. v. bryggareskolan i Worms Rhein 90—91, bryggmäst. v. Sundsvalls brygg. a.-b. 92, sedan 12 samma bolags disp. o. verkst. dir. Mångårig led. o. sedan några år v. ordf. i fattigv.-styr., led. af stadsfullm. o. dess beredn.-utsk. Led. af Altinska skyddshemmetts styr.

RICHARD MALMSTRÖM †. Eg. egend. Kyrkeby i Kalm. län. Framst. trädgårdsodlare. Mångårig led. af afd.-styr. f. Kristianst. e. bank o. sen. i Bank-a.-b. S. Sverige.

VILHELM SCHARP †. Stud. 83, med. lic. 94, prakt. läk. i Stockholm 94—04, öfverläkare v. Romanäs sanatorium, Tranås, sedan 07.

NILS SKOGLUND †. Anst. 88 h. bokhandl. Nordin & Josephson i Stockholm, derefter en del år i utlandet samt inträdde i faders firma, Seelig & Co i Stockholm, o. blef deleg. der 94.

För insändare af porträtt att beakta!

Porträtt till Veckans Porträttgalleri
böra vara af möjligtast sena datum för att införas.

Uppgifter till porträtt

böra ansluta sig till frågoformulär från redaktionen
Särskildt påpekas nödvändigheten af att **alla förnäm-
angifvas, med tilltalsnamnet helt utskrifvet och under-
struket.** Förbiseente härutinnan **utesluter biograf.**

Porträtt och biograf

införas efter begäran från Redaktionen, som också
bär kostnaderna. Förslag till införande emottagas.

Han var amerikanare, — icke någon "bindestrecks-amerikanare", af främmande härkomst, utan rätt och slätt amerikanare —, veteran från secessionskriget och trots sin tyska naturalisering ifrig republikanare, förkämpe för nya världens demokratiska idéer. Men redan under världskrigets första dagar hade René Gregory, trots sina 68 år, anmält sig som frivillig och lämnade sin professur vid universitetet i Leipzig i sticket, för att draga ut i kriget. Först placerade man den gamle herrn i divisionsstab, men han ville absolut till skyttegravnen och till slut måste man ge efter för hans önsknigar. I skyttegravnen uppfyllde han troget alla de plikter, som tjänsten förde med sig, lika outtröttligt och ihärdigt som 20-åring; han liksom gick faran till mötes. På hösten 1915 satte sig hans förmän, som så småningom blefvo oroliga för hans lif, i förbindelse med universitetet och därifrån reklamerades han, så att han ännu en termin måste hålla föreläsningar där. Men knappast var våren kommen, förrän han åter infann sig vid fonten, iförd sin uniform, med ränslan på ryggen, för att återupptaga tjänsten. Under tidens lopp hade han erhållit flera militäriska utmärkelser, och snart befordrades nu den 70-åriga till löjtnant. På samma gång tilldelade honom hans förmän, som ej önskade att i onödan utsätta hans lif för fara, en förvaltningspost. Allting var emellertid förgäves; till och med i denna ställning var det omöjligt att bibringa honom försiktighet. Icke allenast att han uppfyllde sina plikter med ungdomligt uppjudande af alla krafter, han begaf sig ofta, ehuru tjänsten icke längre fordrade det, till de

Efter fotografi
RENÉ GREGORY. En 71-årig tysk-amerikansk löjtnant, dödad i skyttegrafsstrid.

främsta skyttegravarna och där föll han nyligen offer för en fiendtlig kula.

Gregory var en förtjänstfull vetenskapsman och tillika en sympatisk personlighet, en rättfram, ädel karaktär. Hans död visar på nytt, att kriget ej respekterar intelligensens bästa män.

D:r A. G.

Till bild å sid. 555.

I Bromma församling, som bekant inkorporerad med Stockholm, förrättades den 19 maj visitation af ärkebiskop Söderblom, som därvid föranstaltade att en del *relikter*, som hittills förvarats på den äldre kyrkans vind skola återfå sin gamla plats i själfva tämplet. De märkliga föremålen, som ha stort antikvariskt värde hade vid visitationen placerats i Hiärneska grafkoret och tilldrogo sig genast ärkebiskopens uppmärksamhet.

Ett af de mest intressanta föremålen är ett gammalt skepp som nu kommer att upphängas på sin forna plats i taket. Det tros att det skänkts af en sjöfarande någon gång på 1600-talet såsom tack för hans räddning ur sjönöd. En gallionsbild, som fordom hängt i en af ljuskronorna, har tydligen också skänkts af en havets son. Af andra värdefulla, äldre skatter, som kyrkan äger, kan nämnas en dopfunt af svarvad sandsten som i nära hundra år stått undagömd i sakristian. Frånvaron af inskriptioner pekar, förklara fackmän, därpå att den stammar från den senare medeltiden. Vidare märkes en gammal Kristusbild af trä, härstammande efter hvad man antager från 1400-talet. Den är rätt illa medfaren men dock ej värre än att den kan restaureras. Skulpturen kommer att upphängas på en af kupolväggarna i koret.

VÄRLDSKRIGET.

Under tredje majveckan stod åter *fredsdiskussionen* på dagordningen. Tisdagen den 15 höll tyske rikskanslern ett stort anförande i riksdagen; på sina håll hade man väntat, att tyska regeringen ändtligen skulle begagna detta tillfälle att i bestämdare ord formulera de villkor, på hvilka Tyskland ville förhandla om fred. Det gällde närmast att veta, om regeringen ansåg sig kunna gå med på den af ryska regeringen föreslagna principen "utan anekteringar och skadestånd". *Bethmann-Hollweg* afböjde emellertid att göra något sådant uttalande och inskränkte sig till att afvisa såväl den annekteringslystna högerns som socialdemokraternas fordringar. Talet slutade med anmärkningsvärdt optimistiska antydningar om att freden närmade sig.

Kanslärstalet framkallade en relativt lam diskussion i tyska prässen, ehuru meningarne om dess värde voro betydligt delade. Äfven i *engelska parlamentet*, där en grupp fredsvenner kraftigt att regeringen skall ansluta sig till det ryska programmet, fann sig ledningen föranlåten att, i något bestämdare form än den tyska, yttra sig om frågan för eller mot annekteringar. Här afgafs regeringens ställning af lord *Robert Cecil*. Ministerns yttrande gick i sak ut på, att det icke borde kallas annektering, om armenierna och araberna frigjordes från turkarne och om sådana provinser, som tidigare med våld ryckts från sitt moderland, t. ex. Elsass-Lothringen och Italia irredenta, återbördades till moderlandet. Äfven *Asquith* uppträdde med en förklaring, att om sådana restitutioner skulle kallas annektering, så kunde England icke gå med på bundsförvandten Rysslands fredsformel. Däremot vore det icke Englands mening att yrka på några territoriella eröfringar.

I *Ryssland* fortsatte försöken att bringa jämvikt i

förhållandet mellan de båda maktgrupperna. Krisen tog den vändningen, att några af den provisoriska regeringens medlemmar offerades, däribland *Miljukov*, och att arbetarrådet gick med på att bilda en *koalitionsregering*, hvori tre socialdemokrater och tre nationella socialister inträdde. *Terestschenko* blef utrikesminister.

I England bragtes *home rule*-frågan åter på tal, i det *Lloyd George* riktade en skrivelse till *Redmond*, hvori han meddelade, att regeringen vore beredd att framlägga ett förslag till omedelbar själfstyrelse för Irland, med undantag af den del som motsätter sig detta. (*Ulster*).

På *krigsskådeplatserna* utvecklades under tiden en hel serie af oftensiver från de allierades sida. Efter tre dagars eldförberedelse började *italienarne* den 14 en offensiv på 40 km. front vid *Isonzo*. Striden här rasade hela veckan ut, dock utan att italienarne uppnådde några större resultat; den 18 retirerade österrikarne från berget *Cucco* s. o. om *Plava*; italienerne rapporterade, att de tagit en rad höjder nedanför *Görz* på *Isonzos* östra sida och att de längre upp bemäktigat sig några byar. De skulle i dessa strider ha tagit 3,400 fångar, medan samtidigt österrikarne inrapporterade 2,000 italienska fångar. På *Salonikifronten* upprepades ententetruppernas attacker, osäkert med hvilka resultat. På *Irakfronten* (*Mesopotamien*) gjorde ryska styrkor kraftiga anfall vid floden *Dialas* öfre lopp, men synas ha blifvit fullständigt tillbakakastade af turkarne.

På *västfronten* pågick det månadslånga jätteslaget; här koncentrerades kampen kring byarne *Bullecourt* och *Roeux* på *Arrasfronten*; efter växlande stridslycka bemäktigade sig engelsmännen båda platserna. Till västfrontens krigskronika hör äfven den märkliga förändringen i franska härledningen, i det *Nivelle*

Efter fotografier.

Kliche: *Bright Stjergerparre.*

1. KONUNG GEORG DEKORERAR EN TAPPER AUSTRALIENSARE.
2. HERTIGEN AF CONNAUGHT INSPEKTERAR KANADA-TRUPPER (*Canadian-Scottish reg.*).
3. KONUNG GEORG HÅLLER REVY.

afgått som högstkommenderande och ersatts med *Pétain*; general *Foch* blef generalstabschef.

Den 15 utkämpades en fäktning i *Ostranto*-sundet mellan österrikiska och de allierades sjöstridskrafter.

Officiell bekräftelse lämnades i fråga om meddelandet, att amerikanska krigsfartyg förenat sig med engelska flottan. Samtidigt har den första kontingenten amerikanska sanitetstrupper anländt till Europa.

INNEHÅLL: *Hospredikant V. Rundgren* (biografi och helsidesporträtt). — *Socialdemokratiska konferensen i Stockholm*. — *Gustaf Malmqvists Carl X Gustaf-staty*. — *Främlingsströmmen genom svenska hufvudstaden*. — *Ryska ministerkrisen*. — *Första majdemonstrationerna i Petrograd*. — *Utställningen i Nordiska museet af 1800-talets kvinnodräkter*. — *Världskriget*. — *Bilder till den svenska och utländska dagskrönikan*. — *Veckans porträttgalleri*.

Ljfertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller ovilkorligt förbud.